Dosar nr. 2-25075538-12-2-29052025-1 (2-11184/25)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

18 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Țînor Svetlana

examinând în ședință de judecată publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui *****, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 23 mai 2025, sub nr. 04/1-1-13513, reclamanta ***** a chemat în instanța de judecată pârâtul *****, cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta învederează că, la data de 09 iulie 2024 pârâtul ***** în timp ce se afla pe str. Mitropolit Varlaam, nr.67, mun. Chișinău, a manifestat un comportament neadecvat și agresiv, i-a amenințat și i-a atacat pe ea și pe alți locuitori cu un ciocan. Indică că, după solicitarea intervenției poliției, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 299160 din 18 iulie 2024, pârâtul ***** a fost tras la răspunderea pentru săvârșirea contravenției prevăzute în art.354 alin.(l) din Codul contravențional al Republicii Moldova (huliganism nu prea grav) cu aplicarea sancțiunii contravenționale în formă de amendă în mărime de 300, 00 lei. Relevă că, prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție Chișinău nr.34/20/l.M. 166/25 din 25 februarie 2025, a fost informată, că pârâtul ***** a achitat amenda aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 299160 din 18 iulie 2024. Indică că, prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție Chișinău nr.34/20/1-8986 din 22 iulie 2024 a fost informată, că în conformitate cu prevederile art.45 Cod

contravențional, este în drept în mod particular să înainteze o acțiune civilă privind repararea prejudiciului cauzat. În continuare face trimitere la prevederile art. 1998, art.2036 și art.2037 din Codul civil. Susține că, normele indicate recunosc că prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală. Relevă că, prejudiciul moral se compensează indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Susține că, prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii. Relevă că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâtului, manifestate printr-un comportament neadecvat și agresiv, amenințarea și atacarea cu un ciocan, aceasta împreună cu familia s-a aflat în stare de stres psihologic. Susține că, faptele ilegale ale pârâtului i-au cauzat profunde chinuri sufletești. Indică că, urmările suferințelor suportate și umilite le-a resimțit în continuare, ele nu pot fi înlăturate sau neglijate, acestea ar putea fi doar atenuate printr-o compensație bănească corespunzătoare. Susține că, sentimentul de suspans, neîncrederea în ziua de mâine au agravat și mai mult situația, deoarece în legătură cu situația indicată, au avut de suferit rude și prietenii. Consideră că în speță este evident că a suferit o anumită pagubă morală. Invocă că, în asemenea circumstanțe este evident că a fost supusă situației de stres, de anxietate și o simplă constatare a violării drepturilor sale garantate, nu este suficientă pentru repararea pagubei morale suferite. Relevă că, din aceste considerente de la pârâtul ***** Ion urmează să fie încasată compensația bănească a prejudiciului moral cauzat în mărime de 20000 lei.

3. *În drept*, reclamanta a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. 45 și art. 387 din Codul Contravențional, art. 9-11, art. 15-16, 1998 alin. (1), art.2036 alin. (1)- (2), art.2037 alin. (1)-(3) din Codul Civil și art. art. 166-167 din Codul de Procedură Civilă și **a solicitat** încasarea din contul pârâtului ***** a compensației bănești în mărime de 20000 lei al prejudiciului moral cauzat prin contravenție prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional și încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de timbru și a cheltuielilor de asistență juridică.
4. ***La data de 30 decembrie 2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău sediul Central, reprezentantul părătului *****, avocatul Talpalaru Evghenii, a depus referință la cererea de chemare în judecată.(f.d.40-46)***
5. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâtul indică că, relatarea reclamantei este una unilaterală și vădit denaturată, nefiind susținută de probe obiective apte să confirme faptele imputate acestuia. Susține că, incidentul din 09 iulie 2024 s-a

produs în contextul unei acțiuni colective inițiate de un grup de persoane, din care reclamanta a făcut parte, acțiune materializată prin tulburarea/deposedarea posesiei și crearea unui risc iminent de pătrundere neautorizată în bunul imobil situat în mun. Chișinău. str. Mitropolit Varlaam 67, ap. 1, ce aparține cu drept de proprietate cetățeanului *****. Relevă că, din ansamblul actelor și materialelor oficiale depuse, înregistrate și examinate de organele competente rezultă că el și ***** au calitatea de persoane vătămate/victime, iar reclamanta a fost parte a grupului care a inițiat și a întreținut starea conflictuală și tulburarea posesiei. Relevă că, pretențiile reclamantei sunt vădit neîntemeiate și neprobate, întrucât nu sunt întrunite condițiile cumulative ale răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 1998 Cod civil, iar pretinsul prejudiciu moral nu este demonstrat în condițiile art. 2036-2037 Cod civil, lipsind dovada unui prejudiciu real, a legăturii de cauzalitate și a culpei acestuia. Relevă că, incidentul din 09 iulie 2024 nu a constituit o situație inițiată de el, ci s-a produs pe fondul unei intervenții neautorizate și concertate a unui grup de persoane asupra unui imobil aflat sub protecție provizorie, intervenție care a generat și întreținut starea conflictuală. Indică că, din sesizările depuse rezultă că grupul de persoane: a intervenit asupra plăcilor de protecție montate pe deschiderea imobilului, instalate cu scopul evident de a împiedica accesul neautorizat în interior; a îndepărtat forțat placa de protecție și a transportat-o la o distanță considerabilă, în afara perimetrului imediat al imobilului; a încercat ulterior îndepărtarea plăcii numărul doi de protecție, acțiuni care, prin natura lor, urmăreau facilitarea accesului în interiorul imobilului. Indică că, aceste acțiuni au fost realizate fără consimțământul proprietarului și în afara oricărui temei legal, întrunind în mod evident tulburarea și/sau deposedarea ilegală a posesiei, în sensul art. 491 Cod civil. Invocă că, în prezența echipajului de poliție sosit la fața locului, persoanele din grup - inclusiv reclamanta- au continuat să manifeste o conduită insistentă și agresivă, solicitând și încercând îndepărtarea forțată a elementelor de protecție și preluarea plăcii de protecție instalate pe bunul imobil aflat în proprietate privată, deși aceasta reprezenta spațiul locativ și era destinată protejării imobilului. Relevă că, această conduită a determinat escaladarea situației, a amplificat tensiunea și a generat un risc real și iminent de agravare a tulburării posesiei, prin menținerea presiunii asupra bunului și a integrității imobilului. Relatează că, din sesizările depuse rezultă că, deși la fața locului au fost prezent un echipaj de poliție, care a fost chemat de pârât, intervenția agenților nu a fost una efectivă și suficientă pentru a stopa imediat acțiunile de tulburare a posesiei și încercările de deposedare aflate în desfășurare. Relevă că, în consecință, neintervenția efectivă a agenților a constituit un factor determinant care a permis prelungirea situației conflictuale și a menținut riscul real

de agravare a tulburării posesiei. Relatează că, din actele și răspunsurile emise ulterior de către autoritățile competente rezultă că evenimentele din 09 iulie 2024, au făcut obiectul examinării oficiale în cadrul procedurilor contravenționale, ceea ce confirmă, în mod obiectiv, că nu a fost vorba despre o ”situație imaginară” sau despre simple afirmații reciproce, ci despre un conflict real, constatat și gestionat instituțional. Invocă faptul că, autoritățile au intervenit procedural și au întocmit acte pe marginea incidentului. Susține că, prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Centru nr. 34/20/1-77, a fost informat că, urmare a sesizărilor depuse de el și de ***** privind incidentul din 09 iulie 2024, autoritatea a inițiat demersurile procedurale necesare, fiind pornită procedura de înregistrare a contravenției în temeiul art. 354 alin. (1) Cod contravențional (”huliganism nu prea grav”), iar reclamanta în cadrul dosarului contravențional având calitate de contravenient și nici de cum victimă cum este relatat în acțiunea depusă. Relevă că, în susținerea celor expuse prezintă un clip video prin care sunt probate circumstanțele reale ale situației. Relevă că, proba video depusă spre vizualizare constituie un mijloc de probă direct, obiectiv și neechivoc, care surprinde desfășurarea reală a incidentului și permite instanței să constate nemijlocit dinamica evenimentelor, fără filtrul unor relatări subiective. Indică că, din imaginile înregistrate rezultă, în mod clar: 1) inițierea situației conflictuale în contextul intervenției unui grup de persoane, din care face parte și doamna *****, asupra elementelor de protecție ale imobilului și anume demontarea plăcilor montate cu scopul de a bloca accesul în bunul imobil fiind urmărit scopul de tulburarea a proprietății private prin intervenții neautorizate asupra spațiului locativ; 2) acțiunile pârâtului, limitate la măsuri imediate și proporționale, orientate exclusiv spre protejarea posesiei, a integrității bunului propriu și a imobilului protejat, precum și spre prevenirea pătrunderii neautorizate. Susține că, în consecință, proba video contrazice narativa unilaterală a reclamantei, confirmă caracterul provocator și colectiv al incidentului și susține în mod direct poziția lui ***** privind calitatea sa de persoană vătămată/victimă a evenimentelor, precum și caracterul justificat al conduitei sale în contextul tulburării posesiei. Indică că, susținerile reclamantei privind pretinsul prejudiciu moral sunt inadmisibile sub aspect probator și neîntemeiate în drept, întrucât: a) Reclamanta nu prezintă nici o constatare oficială (act procedural, raport, proces-verbal cu mențiuni relevante) care să confirme săvârșirea unor acțiuni ilicite asupra sa, imputabile subsemnatului, în sensul în care fapta ar fi fost stabilită obiectiv de o autoritate competentă; b) Nu există niciun act procedural relevant din care să rezulte că, în urma unei examinări complete, reclamanta ar fi fost calificată drept persoană vătămată/victimă a unei agresiuni comise de subsemnatul. Susține că, în absența

unei asemenea stabiliri procedurale, afirmațiile reclamantei rămân simple susțineri declarative, fără forță probatorie suficientă pentru angajarea răspunderii civile; c) Reclamanta nu anexează niciun act medical/medico-legal, niciun document de constatare a unei vătămări și niciun mijloc de probă obiectiv (raport, certificat, înscris, înregistrare) care să demonstreze existența unui prejudiciu real, actual și personal, condiție indispensabilă pentru orice pretenție de despăgubire, inclusiv morală. Susține că, din materialele oficiale depuse și examinate de organele competente rezultă un context factual opus celui prezentat de reclamantă: incidentul este legat de tulburarea/deposedarea posesiei și intervenții neautorizate asupra elementelor de protecție ale imobilului, la care reclamanta a participat activ, împrejurare reflectată în sesizările anexate și în actele ulterioare ale autorităților competente care examinează cazul. Susține că, în lipsa probelor obiective, simplele afirmații ale reclamantei nu pot fundamenta angajarea răspunderii civile delictuale, deoarece răspunderea delictuală nu se întemeiază pe presupuneri, ci pe dovada cumulativă a elementelor prevăzute de lege (faptă ilicită, prejudiciu, cauzalitate, vinovăție). Susține că, procesul-verbal contravențional invocat de reclamantă nu conține mențiuni privind existența unei victime și nici datele/semnătura unei persoane vătămate, deși art. 443 alin. (5) Cod contravențional impune reflectarea informațiilor relevante despre persoana vătămată atunci când contravenția vizează o astfel de parte. Lipsa acestor mențiuni demonstrează că procesul-verbal nu confirmă pretinsa vătămare invocată de reclamantă și nu susține pretențiile ei din prezenta cauză. Relevă că, în același proces-verbal, la rubrica privind corpurile delicte/obiectele relevante, nu sunt indicate obiecte pretins utilizate sau alte mijloace materiale care ar fundamenta versiunea reclamantei. Indică că, această lipsă obiectivă confirmă că procesul-verbal nu descrie fapte de natura celor invocate în acțiunea civilă și, prin urmare, nu poate constitui temei probator pentru pretențiile reclamantei. Relevă că, la rubrica ”pagube” procesul-verbal nu conține mențiuni privind existența unor pagube materiale sau morale, ceea ce este incompatibil cu teza reclamantei privind existența unui prejudiciu moral substanțial. Indică că, în lipsa unor constatări despre pagube, pretenția reclamantei rămâne neprobata și neîntemeiată. Susține că, reclamanta omite în mod deliberat să indice participarea sa activă la acțiuni de intervenție neautorizată asupra plăcilor de protecție a imobilului și la starea conflictuală, circumstanțe consemnate explicit în sesizările depuse la autoritățile competente și anexate prezentei cauze. Relevă că, prin selectarea și prezentarea denaturată a faptelor, reclamanta încearcă să inverseze artificial raportul real dintre părți, construind o aparență neîntemeiată a existenței unui prejudiciu și transferând asupra pârâtului consecințele unei situații generate chiar de conduita sa

și a grupului din care aceasta a făcut parte activă. Opinează că nu sunt întrunite elementele cumulative ale răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 1998 Cod civil. Invocă că, dispozițiile art. 2036-2037 Cod civil privind repararea prejudiciului moral rămân inaplicabile în lipsa dovezilor obiective. Indică că, solicitarea reclamantei de a obține despăgubiri pentru pretins prejudiciu moral contravine principiilor răspunderii civile, întrucât nimeni nu poate invoca propriul comportament ilicit drept temei pentru a obține beneficii patrimoniale sau nepatrimoniale, iar prejudiciul moral nu poate fi transformat într-un instrument de profit prin simpla declarare a unor suferințe neprobate. Indică că, cererea reclamantei reprezintă o răsturnare a realității factuale și o încercare de deturnare a responsabilității printr-o acțiune civilă construită artificial, care urmărește: 1) să creeze aparența unei calități de victimă în lipsa probelor; 2) să justifice, retroactiv, conduita colectivă și provocatoare a grupului; c)să utilizeze procedura civilă ca instrument de presiune și avantaj, în absența condițiilor legale ale răspunderii delictuale. Relevă că, statutul de victimă nu se dobândește prin simplă autodeclarare, ci presupune, în mod necesar, existența unor constatări procedurale privind prejudiciul cauzat prin fapta contravențională și legătura dintre faptă și persoana pretins vătămată. Susține că, în cauza de față, reclamanta nu poate pretinde la calitatea de victimă și despăgubiri civile în lipsa oricărei confirmări obiective că printr-o contravenție i-ar fi fost cauzat un prejudiciu. Menționează că, din cele relatate supra și din materialele oficiale anexate rezultă că reclamanta a făcut parte din grupul care a generat starea conflictuală prin acțiuni de tulburare/deposedare a posesiei, astfel încât pretențiile sale sunt incompatibile cu configurația juridică a evenimentelor și cu noțiunea legală de „victimă”. Susține că, potrivit art. 1998 din Codul civil, pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesară întrunirea cumulativă a elementelor: fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și vinovăția. Susține că, în speță, aceste condiții nu sunt îndeplinite: a) Fapta ilicită imputabilă subsemnatului - nu este dovedită. Indică că, este infirmată de ansamblul materialelor oficiale anexate (sesizări, răspunsuri ale autorităților) și de proba video, care indică faptul că incidentul a fost generat de intervenții neautorizate asupra protecțiilor imobilului și de tulburarea posesiei; b) Prejudiciul - nu este demonstrat prin niciun act medical/medico-legal ori prin alte probe obiective care să ateste existența unui prejudiciu real, actual și personal, cerință indispensabilă pentru acordarea prejudiciului moral în temeiul art. 2036-2037 Cod civil. Consideră că este urmărit scopul unei îmbogățiri ilicite de pe seama sa; c) Legătura de cauzalitate - nu poate fi stabilită în lipsa faptei ilicite imputabile acestuia și în lipsa prejudiciului dovedit; d)Vinovăția - lipsește, deoarece conduita sa a avut caracter de protecție a

posesiei și de prevenire a tulburării/deposedării, în condițiile permise de lege. Invocă că, a a acționat cu bună credință în sensul încetării conflictului și protejarea proprietății private. Relevă că, în raport cu circumstanțele cauzei, conduita acestuia s-a încadrat în regimul juridic al autoapărării posesiei, prevăzut de art. 492 Cod civil (inclusiv ca terț, având în vedere că protecția viza imobilul aparținând *****), fiind orientată exclusiv spre prevenirea/încetarea tulburării posesiei și a riscului de pătrundere neautorizată, acțiunile ultimului fiind solicitarea echipajului de poliție la fața locului și solicitările verbale de a înceta distrugerea protecției și returnarea acesteia. Indică că, din coroborarea art. 387 și 443 Cod contravențional cu art. 491-492, 1998, 2036-2037 și 2001 Cod civil, rezultă fără echivoc că: a) reclamanta nu a demonstrat și nu are calitate procesuală ca ”victimă” a unei contravenții în sensul art. 387 Cod contravențional; b) procesul-verbal contravențional nu consemnează existența unei victime, nu conține probe/obiecții ale unei victime (art. 443 alin. (1) lit. g), nu individualizează corpuri delicte (art. 443 alin. (4)) și nu consemnează pagube; c) nu sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale (art. 1998 Cod civil), iar prejudiciul moral nu este dovedit în sensul art. 2036-2037 Cod civil; d) Conduita subsemnatului se circumscrie regimului juridic al autoapărării posesiei, prevăzut de art. 492 Cod civil, fiind orientată exclusiv către prevenirea/încetarea tulburării posesiei și protejarea bunului, prin măsuri imediate și proporționale. Relevă că pretențiile reclamantei sunt lipsite de suport factual și probator, nu întrunesc condițiile legale ale răspunderii civile delictuale și, prin urmare, sunt neîntemeiate în drept, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral.

6. ***La data de 21 ianuarie 2026, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău sediul Central, reclamanta ***** a depus obiecții la referința depusă de către pârâtul *****.(f.d.52- 53)***

7. În obiecții, reclamanta indică că, în referința sa pârâtul ***** nu a răspuns la chestiunile concrete, abordate de acesta în cererea de chemare în judecată: a) dacă la data de 09 iulie 2024, în timp ce se afla pe str. Mitropolit Varlaam, nr.67, mun. Chișinău, pârâtul ***** și-a manifestat un comportament neadecvat și agresiv, a amenințat și a atacat-o pe aceasta și pe alți locuitori cu un ciocan, sau nu?; b) dacă după solicitarea intervenției poliției, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 299160 din 18 iulie 2024, pârâtul ***** a fost tras la răspunderea pentru săvârșirea contravenției prevăzute în art.354 alin.(l) al Codului contravențional al Republicii Moldova (huliganism nu prea grav) cu aplicarea sancțiunii contravenționale în formă de amendă în mărime de 300 lei, sau nu?; c) dacă pârâtul ***** a achitat amenda aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție

MAI06 299160 din 18 iulie 2024, sau nu? Relevă că, chestiunile abordate au fost probate de aceasta prin copiile autentificate a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 299160 din 18.07.2024 și a scrisorii Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție Chișinău nr.3 4/20/1-8986 din 22 iulie 2024. Susține că, prin petiția sa din 28 noiembrie 2025, pârâtul ***** solicită Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție Chișinău comunicarea rezultatului final al examinării cauzei contravenționale din 09 iulie 2004. Relevă că, prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție Chișinău nr.34/20/l. M. 166/25 din 25 februarie 2025 a fost informată, că pârâtul ***** a achitat amenda aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 299160 din 18 iulie 2024. Susține că, contravenientul ***** a achitat amenda aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 299160 din 18 iulie 2024, și acum se preface că nu știe rezultatul final al procesului contravențional? Relevă că, prin petiția sa din 27 noiembrie 2025, pârâtul ***** solicită Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție Chișinău comunicarea rezultatului final al examinării cauzei contravenționale privind infracțiunea din 09 iulie 2004. Susține că, toate răspunsurile ale organelor sesizate (procuraturii, poliției, etc.) au fost expediate în adresa pârâtului ***** în anul 2024 și conțin informație că, faptele invocate de dânsul nu au adeverit. Solicită ca, să fie încasat de la pârâtul ***** în folosul său compensația bănească în mărime de 20000 lei, prejudiciului moral cauzat prin contravenție prevăzută de art. 354 alin.(l) al Codului contravențional, a taxei de timbru în sumă de 200, 00 lei și a cheltuitelor de asistență juridică în sumă de 15000, 00 lei.

8. *În ședința de judecată,* reclamanta ***** a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia. Suplimentar a comunicat că, prin acțiunea promovată, a dorit ca pârâtul să fie pedepsit și să-l pună la respect.
9. *În ședința de judecată,* reprezentantul reclamantei *****, avocatul Mancevschi Oleg, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia integral.
10. *În ședința de judecată,* pârâtul ***** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.
11. *În ședința de judecată,* reprezentantul pârâtului *****, avocatul Talpalaru Evghenii, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată, pe motiv că este neîntemeiată și a susținut referința integral.

Aprecierea instanței de judecată.

12. Analizând motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, acțiunea înaintată de ***** împotriva lui *****, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge integral.
13. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
14. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”*Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant şi în numele legii*.
15. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit circumstanțele de fapt potrivit cărora, la 09 iulie 2024, pârâtul *****, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Mitropolit Varlaam nr.67, a manifestat comportament neadecvat și agresiv în loc public. (f.d. 6)
16. S-a stabilit că, pe cazul dat, la plângerea reclamantei, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 299160 din 18 iulie 2024, pârâtul ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 300 lei. (f.d.6)
17. În conformitate cu art. 354 alin.(1) Cod contravențional*, ”Huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore”.*
18. Potrivit scrisorii Inspectoratului de Poliție Centru nr. 34/20/1. M166/25 din 25 februarie 2025, reclamanta ***** a fost informată despre faptul că pârâtul ***** a achitat amenda stabilită în baza procesului- verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 299160 din 18 iulie 2024. (f.d. 8)
19. Potrivit scrisorii Inspectoratului de Poliție Centru nr. 34/20/1-77 din 03 ianuarie 2025, s-a comunicat lui ***** că, urmare a cercetării circumstanțelor relevante, a fost pornit un demers privind înregistrarea contravenției în temeiul art.354 alin.(1) din Codul contravențional. (f.d.29)

20. Din textul art. 45 alin. (1) Cod contravențional, reiese că ”*Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(1[1]), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale*.”
21. Conform art. 9 alin.(2) lit. f) Cod civil *”Drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane”.*
22. Conform art. 15 alin.(1) Cod civil, *”Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară”.*
23. În conformitate cu art. 16 alin.(1) lit.g) Cod civil, *”Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial”.*
24. Conform art.19 alin.(3) Cod civil, se indică că, *”Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic)”.*
25. Din conținutul art. 21. Cod civil, reiese că *”Drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sânt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări”.*
26. Se reține că, prin acțiunea promovată, reclamanta a invocat că, pârâtul ***** a manifestat comportament agresiv și neadecvat și a amenințat-o și atacat-o pe ea și pe alți locatari ai blocului cu un ciocan, solicitând încasarea din contul lui ***** a prejudiciului moral cauzat urmare a contravenției, în valoare de 20000, 00 lei.
27. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamantă, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.
28. Potrivit art. 1998 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.”
29. Potrivit art. 2036 din Codul civil ”*În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să*

oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă."

30. Din textul art. 2037 din același cod reiese că, "*Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului*."

31. Prin prisma normelor citate *supra*, instanța de judecată statuează că, componența delictului civil include următoare elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Vinovatul răspunde pentru faptele sale cu vinovăţie, adică va repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.

32. În această ordine de idei, instanța subliniază că aplicarea unei sancțiuni contravenționale nu atrage automat nașterea dreptului la despăgubire, întrucât angajarea răspunderii civile delictuale este condiționată de întrunirea cumulativă a tuturor elementelor prevăzute de lege, respectiv existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și a vinovăției autorului.
33. Se reține că, admiterea unei acțiuni în repararea prejudiciului moral presupune verificarea distinctă și riguroasă a tuturor condițiilor răspunderii civile delictuale, iar sarcina administrării probelor revine părții reclamante, conform art. 118 din Codul de procedură civilă.
34. Se atestă că, în cauza dedusă judecății, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 299160 din 18 iulie 2024, prin care pârâtul a fost sancționat pentru contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.
35. Instanța apreciază că, procesul-verbal contravențional dovedește exclusiv o faptă ilicită a pârâtului, exprimată prin comportament neadecvat și agresiv în loc public, fără a se stabili în concret că pârâtul a manifestat acest comportament direct în privința reclamantei.
36. Din conținutul art. 387 Cod contravențional, ”*Este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale*”.
37. Astfel, din analiza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 299160 din 18 iulie 2024, rezultă fără echivoc că reclamanta nu a fost recunoscută în calitate de victimă.
38. Se reține că, actul constatator nu conține mențiuni privind existența unui prejudiciu produs reclamantei, nu cuprinde obiecțiile victimei, nu este semnătura unei victime, și nici nu individualizează corpuri delicte sau bunuri pretins afectate.
39. Prin urmare, însuși actul întocmit de agentul constatator infirmă existența unei persoane vătămate în sens procedural. În lipsa unei asemenea constatări oficiale și în lipsa altor probe obiective administrate, reclamanta nu poate pretinde că deține calitatea de victimă.
40. Așa fiind, se accentuează că, pe parcursul examinării cauzei, nu s-a demonstrat că reclamanta ***** ar fi fost victima acțiunilor lui ***** constatate în baza procesului-verbal pentru contravenție nr. MAI06 299160 din 18 iulie 2024.
41. În împrejurările stabilite, instanța de judecată nu poate reține legătura cauzală dintre contravenția comisă de către pârât și prejudiciul moral pretins a fi cauzat prin contravenția comisă de pârât.

42. La fel, instanța de judecată reține că, nici existența unei sancțiuni contravenționale aplicate pârâtului nu constituie o probă suficientă pentru a stabili legătura cauzală între contravenție și prejudiciul moral pretins de reclamantă.
43. Instanța observă că, reclamanta invocă existența unor stări de anxietate, stres, teamă și suferințe psihice produse ca urmare a incidentului din 09 iulie 2024. Totuși, aceste afirmații nu sunt susținute prin probe concludente și pertinente.
44. La caz, se identifică faptul că, reclamanta nu a prezentat certificate medicale, concluzii psihologice, expertize medico-legale, acte medicale sau alte înscrisuri care să confirme existența unor tulburări psihice ori emoționale generate de incidentul respectiv.
45. Circumstanțele de fapt ale cauzei exclud posibilitatea calificării automate a reclamantei drept victimă și impune administrarea unor probe concludente din care să rezulte că aceasta a suferit în mod efectiv și direct un prejudiciu ca urmare a unei fapte imputabile pârâtului.
46. Se mai evidențiază că, afirmațiile reclamantei potrivit cărora ar fi fost amenințată cu un ciocan au rămas simple presupuneri, neconfirmate prin niciun mijloc de probă. Aceste pretinse împrejurări nu sunt consemnate în procesul-verbal contravențional, nu sunt confirmate prin anumite probe, fotografii, înregistrări video, declarații ale martorilor ori prin alte mijloace de probă care să permită instanței reținerea lor ca fiind dovedită.
47. Instanța stabilește că, în cauza **Klass și alții împotriva Germaniei**, Curtea a reținut că noțiunea de victimă nu poate fi interpretată abstract, ci presupune existența unei atingeri directe și personale aduse drepturilor persoanei.
48. În ceea ce privește solicitarea privind acordarea prejudiciului moral, instanța reține că dispozițiile art. 2036 și art. 2037 Cod civil nu instituie o prezumție de existență a prejudiciului moral.
49. Pe cauza de față, instanța constată că reclamanta nu a demonstrat existența unei fapte ilicite săvârșite direct împotriva sa, nu a demonstrat că deține calitatea de victimă în sensul art. 387 Cod contravențional, nu a demonstrat existența unui prejudiciu moral efectiv și nici legătura de cauzalitate dintre conduita imputată pârâtului și pretinsele suferințe invocate.
50. În aceste condiții, instanța apreciază că reclamanta nu a demonstrat existența unei legături directe de cauzalitate între fapta imputată pârâtului și prejudiciul moral pretins și nici întinderea efectivă a acestuia. Or, în materia răspunderii civile delictuale, sarcina probei revine reclamantului, iar despăgubirile pentru prejudiciul moral nu pot fi acordate în temeiul unor simple prezumții sau afirmații lipsite de suport probator.

51. Prin urmare, având în vedere că nu au fost probate în mod cumulativ toate condițiile necesare pentru angajarea răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 1998 din Codul civil, precum și faptul că existența și întinderea prejudiciului moral nu au fost demonstrate în condițiile art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, instanța concluzionează că pretențiile reclamantei sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.
52. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, ”*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat*, *taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.”*
53. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.”
54. Din articolul 90, lit. i) Cod de procedură civilă ”*Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică*”
55. Din articolul 96 alin. (1), alin. (11) Cod de procedură rezultă că, ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.”
56. Astfel, ca parte căzută în pretenții, reclamanta ***** nu va beneficia de compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de timbru în cuantum de 200, 00 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.
57. În conformitate cu art. art. 236, 238- 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui *****, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**